

Rendkívüli kiadás. Ára 2 fillér.

Kolozsvár, 1902.

IV. évfolyam 106. szám.

Csütörtök Április 17.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor.	12 frt.
Félévre.....	12 kor.	6 frt.
Negyedévre.....	6 kor.	3 frt.
Egy óra.....	2 kor.	1 frt.
Egyes szám.....	8 fill.	4 kr.
Vidékre.....	10 fill.	5 kr.

Megjelenik mindennap korán reggel.

Ünnep és vasárnap után is.

UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-
HIVATAL

Egyetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyszög centiméterenként 8 fillér.
Iparosok és kereskedők kedvezményben
részesülnek.

Nyilttér soronként 40 fillér.

A pénzes levélhordó gyilkosai az esküdtszék előtt.

Főtárgyalás a redutban.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, ápril 17.

Előzmények.

Az elvetemült gyilkosok bírái előtt állanak, elveendőik jól megérdemelt büntetésüket.

A felettük itélkező földi bíróság összeült s ők reszketve állanak az esküdtek és törvényszék előtt, reszketve a még ismeretlen büntetéstől, mely ocsmány tettükért őket sujtani fogja.

Ez év január 15-én délben Kolozsvár városát riasztó hir verte fel, mely mint futó tűz pillanatok alatt elterjedt az egész városban:

— **Gyilkosság történt az Unio-utczában!**

A rémes szenzátióról szóló hiradás hamar befutotta a várost és mindenki érthető izgatottsággal tudakozódott a részletek után. Egy óra mulva már rikkanások szaladgáltak az utczákon kiabálva, harsogva a nagy szenzátiót s ha megállottak, valósággal harez támadt körülöttük, a részleteket tartalmazó »rendkívüli kiadások«-ért. A részletek a vádlottak kihallgatásában és a tanuk vallomásában újra életre kelnek ma a vigadó öreg falai között, anyagot szolgáltatva az itélkező esküdteknek a példás igazgyszolgáltatáshoz.

Bürger Károly pénzeslevélhordó az áldozat, kinek haláláért első sorban verekelnők kell a vádlottaknak. Őt rabolták ki és ölték meg január 15-én alaposan előkészített ravasz tervvel fogván a véres munkához.

Bürgert, Friedrich jó ismerősét, teték el láb alól, kiről tudták, hogy a fáradtságuk nem lesz meddő, mert táskájában mindig sok hivatalos pénz vár kézbesítésre.

A véres történetet mindenki ismeri s azért csak nagyjában emlékezünk meg arról e helyen, az alább közölt tárgyalás menetéből úgy is részletesen megismerhető lesz az.

Friedrich Ferencz — a fővádlott az általa már korábban ismert és vele baráti viszonyban állott Bürger Károlytól megtudva, hogy ő mint a belvárosban szolgálatot teljesítő pénzes levélhordó, mindig nagyobb összegű pénzt kap ki kézbesítés végett, elhatározta, hogy Bürgert megöli s a nála levő pénzes táskát elrabolja.

E tervének végrehajtásához szövet-

ségeseket keresett s talált **Szőcs** Gyula asztalos segéd és **Szabó** István asztalos és vendéglős személyében.

A tervet a szövetségesek megbeszélve, annak kiviteléhez fogtak. E célból január 10-én Friedrich Ferencz magát Kovács Albert mechanikusnak nevezve, **Hantz** Józsefnétől az Unio-utca 6. szám alatti ház földszintjén egy lakást bérelt. A megbeszélte terv szerint január 14-én — miután a terv végrehajtására előbb kitűzött nap arra alkalmasnak nem látszott — 4 koronát adtak fel egy postulatványra Kovács Albert mechanikus címére s miután a helyszínén tartott előleges szemle szerint minden alkalmasnak látszott a terv kivitelére, 15-én be is hurezolkodott az ál-Kovács Szőcs barátjával a kibérelt lakásba s várták Bürgert, hogy kézbesítse az odaéjizmetett pénzüsszeget.

Ebből mindenki felismerheti a véres tervet. A planum az volt, hogy a pénzes levélhordót, **kinek táskája mindig tele van a más pénzével, evvel az ürügygyel megjelentetik lakásukon s aztán meggyilkolva kirabolják.**

A terv sikerült.

A **Kovács** névre címzett postulatvány kézbesítését tényleg **Bürger**-re bízták. Megjelent az ál Kovács lakásán, a hol már **Friedrich** és **Szőcs** várták. Amint **Bürger** a szobába lépett, ott **Szőcs** fogadta, a ki **Kovács**-nak mondotta magát.

A levélhordó elébe tette aláírás céljából az utalványt és kissé meghajolva táskájába nyult, hogy onnan kiolvassa a négy koronát. **E pillanatban ugrott elő rejtkehelyéről Friedrich és a kezében tartott kalapáccsal hátulról Bürger fejére sujtott.** A különben robusztus ember az ütés terhe alatt megtántorodott. **Rögtön ezután érte a második csapás és Bürger vértől borítottan terült el a padozaton.** De a kalapács a második ütés után megvált nyelétől, — ekkor **Friedrich** a pusztá vasdarábba ütötte-verte az áldozatot. Esés közben elszóródott pénze és a büntárs gyorsan a pénz összesöpréséhez fogott. A nagy jajveszékelésre és segélykiáltásokra hirtelen összeszaladt a háznép és a már menekülni akaró **Friedrichet** elfogta. Rövid idő mulva a rendőrség is megjelent a helyszínén, behatolt a szobába és ott véreben fetrengve, tátongó sebekkel találta Bürger vonagló testét. Kutatni kezdtek a szobában és egy sarokban meglapulva lelték meg **Szőcsöt** is.

Az áldozat néhány óra mulva behalt a szenvedett sérülésekbe.

A vád.

A vád, melyért ma a három vádlottat felelősségre vonja a bíróság, az ügyészség vádirata szerint a következő:

Folyó évi január hó 16-ik napjától vizsgálati fogságban levő Friedrich Ferencz ellen, ki székesfehérvári születésű, kolozsvári lakos, 28 éves, róm. kath. vallásu, nőtlen, asztalossegéd, irástudó, vagyontalan, büntetlen;

1. A Szőcs Gyula társaságában 1902 évi január hó 15-én Kolozsvárt a Bürger Károly sérelmére elkövetett a btkv. 278 §-ba **ütköző gyilkosság** s ezzel anyagi halmazatban levő, a 344 §-ba **ütköző rablás** büntettei miatt;

2. Az 1901 évi június hó 22—23-ika közötti éjjelen Kolozsvárt az özv. Ignácz Mártonné sérelmére elkövetett, a btkv. 278 §-ba **ütköző gyilkosság** s azzal anyagi halmazatban levő a 344 §-ba **ütköző rablás** büntettei miatt;

3. Az 1901 évi május hó 2-ik napján Kolozsvárt a Vajda Jánosné sérelmére elkövetett a btkv. 278 §-ba **ütköző gyilkosság** büntettének a 64 §. szerinti **kísérlete** miatt;

4. A Mándy János sérelmére elkövetett a btkv. 401 §-ba **ütköző**, 503 §. I. pontja szerint minősülő 3 rendbeli **magánokirat hamisítás** büntette miatt; továbbá

II. Folyó évi január hó 16. napjától vizsgálati fogságban levő Szőcs Gyula ellen, ki marosszentgyörgyi születésű, kolozsvári lakos, 25 éves, ev. ref. vallásu, nőtlen asztalossegéd, vagyontalan, büntetlen, a Friedrich Ferencz társaságában 1902 évi január hó 15-én Kolozsvárt Bürger Károly sérelmére elkövetett, a btkv. 278 §-ba **ütköző gyilkosság** azzal anyagi halmazatban levő a 344 §-ba **ütköző rablás** büntette miatt és pedig mindkét nevezett terhelt ellen, mint tettes társak ellen és végül

III. Folyó évi január hó 27-ik napjától vizsgálati fogságban levő **Szabó** István ellen, ki f.-sági (Sopronmegye) születésű, kolozsvári lakos, 31 éves, luth. vallásu, nős, 4 gyermeke van, asztalos és vendéglős, vagyontalan, irástudó és büntetlen, a **Friedrich** Ferencz és **Szőcs** Gyula által, mint tettes társak által, a **Bürger** Károly sérelmére elkövetett, a btkv. 278-ában **ütköző gyilkosság** és azzal anyagi halmazatban levő a 344 §-ba **ütköző rablás** büntetteiben a 69. §. 2. pontja szerinti bűnrészessége miatt, mint **bűnsegéd** ellen vádat emelek, azért, mert I. mindhárom terhelt előzetes és együttes elhatározásai után 1902. évi ja-

nuár hó 15-én Kolozsvárt az Unió-utca 6-ik szám alatti ház földszintjén, hátul az udvaron fekvő szobában, **Friedrich** Ferenc és **Szöcs** Gyula **Bürger** Károly levélhordót előre megfontolt szándékkal megölték azon célból, hogy a kihordás végett reá bizott pénzt megölése után elvegyék és azt jogtalanul eltulajdonítsák. **Szabó** István terhelt pedig a fentebbi tény kivitele céljából előzetes megbeszélés és elhatározás után fentebb nevezett két terheltnek pénz adásával, a kivitelre hely és alkalom kiválasztása és előkészítésével, valamint a ténykedés idejében őrt állással segédkezett;

2. **Friedrich** Ferenc 1901. évi június hó 22—23-ik közti éjjelen. Kolozsvárt, a sétátérnek a »Diána« fürdő melletti sarkon elhelyezett gyümölcs áruló bódéjában özvegy **Ignácz** Mártonnét előre megfontolt szándékkal azon célzattal megölte, hogy a nála található pénzt elvéve, azt jogtalanul eltulajdonítsa; továbbá

Friedrich egyéb bünei.

(Gyilkossági kísérlet.)

3. **Friedrich** Ferenc 1901. évi május hó 2-án Kolozsvárt Kinizsi-utca 3-ik szám alatti házban szállásadónéját, **Vajda** Jánosnét előre megfontolt szándékkal megakartá ölni s ezen szándékának kivételében rajta kívül fekvők miatt meglett akadályozva; végül.

(Váltó hamisítás)

4. **Friedrich** Ferenc a Kolozsvárt 1901. évi február hó 6-án április 28-iki lejáráttal 90 koronáról és ugyanezen év szintén február 6-án május 5-iki lejáráttal 28 koronáról, végül 1901. év február hó 16-án ugyanazon évi május hó 16-iki lejáráttal 90 koronáról kiállított, a Kolozsvári Népbanknál leszámított és ennek birtokában megóvatolt 3 drb. váltóra **Mándy** Jánosnak, mint kibocsátónak nevét ennek tudta és beleegyezése nélkül aláírta.

Tanuk és szakértők.

A bűnügyben 45 tanut 5 sértettet, 4 szakértőt hallgatnak ki. **A tanuk névsora ez:** Hanc Józsefné, György Zsuzsa, Haniker Ferencné, Veisz Adolf, Nyec Anna, Erdős Anna, Hór Frida, Hór Ferencné, Hór Ferenc, B. Bak Lajos Hermann Gyula, Rimóci Ferenc, asztalos mester, Molnár Károly butor raktáros, Komáromi János asztalos mester, Nyiri Gyula, Kerekes Mihály, Fülöp András, Bróz Béla, Barabás Samu, Barabás Samuné, Butyka János, Szathmári János asztalos, Hór Jánosné, Koleszár Andrásné, Koleszár András, Szatmári János hivataloszolga, Pányi Sándor, Varró György, Dee Ferenc, André László, Sugár József, **Szabó** Károly, Dombi János, Gyurka Márton, Biró András, Molnár Gyula, Vizi E. Károly, **Mándy** Jánosné, **Szabó** István, Veres Géza, dr. Fischer Adolfné, Pap Mihály, **Szabó** József, **Szabó** Sándor, Mosonyi János. **Sértettek:** Özv. **Bürger** Károlyné. A helyi postahivatal főnöksége. **Mándy** János, **Vajda** Jánosné. A helyi népbank igazgatósága. **Szakértők:** Dr. **Lechner** Károly, dr. **Kerekes** Gyula, dr. **Kenyeres** Balázs. A postahivatalból beidézendő egy levélhordó altiszt.

Bíróság.

Elnök: **B. Szentkereszthy** Zsigmond kuriai bíró. Szavazó bírák: **Reibold** Ar-

thur, dr. **Jékei** Dániel. Pótlói: Dr. **Bokor** Károly. Jegyző: Dr. **Török** Ákos. Ügyész: Dr. **Csipkés** Károly. Védők: **Friedrichet** — **Várady** Aurél dr, **Szabót** — **Ötvös** Lajos dr. és **Szöcsöt** — **Hunvald** Lajos dr. védik. A jkvet 2 gyorsíró vezeti.

A tárgyalás napja.

Az utcák már a kora reggeli órákban igen élénkek. A fogház és a redouti tárgyaló terem tájékán ezernyi tömeg tolong. Mindenki kíváncsian lesi a vádlottakat. Fél nyolc órakor a farkas-utcai fogház hátsó kapuján **kocsikon szállítják az Unió-utcában levő Vigadóba**, a melynek nagyterme a tárgyalás színhelye.

Pontban nyolcz órakor, báró **Szentkereszty** Zsigmond, az esküdtbiróság elnöke, megnyitja a tárgyalást. Mikor a csengő megszólal, a teremben zsufolásig lévő közönség elnémul. Az elnök a legnagyobb csendben hirdeti ki, hogy ma **Friedrich** és társainak gyilkossági ügye van tárgyalásra tűzve. A törvényben foglalt következmények terhe alatt figyelmezteti elnök a közönséget, hogy csendben maradjon.

Intézkedésére bevezetik a vádlottakat. A közönség kolosszusan megmozdul, mindenki visszafojtott lélekzettel lesi a vádlottak belépését.

Elsőnek **Szöcs** Géza vádlottat kísérik a terembe. Két oldalán szuronyos esendőrörsvezetők vezetik. Nyulánk természetű, barna arcú ifju, szemével dacosan néz szét a közönség során.

A következő **Szabó** István. Tiszta ruhában, gondosan megfésülve jelenik meg bírái előtt. Arzát sötét, gesztenyeszin szakál köríti. Ő is elég merészen viselkedik. Ugy látszik, sejtí, hogy reá vár a legkisebb büntetés.

De ime most lép be **Friedrich** Ferenc, — a főbűnös, a tulajdonképpeni gyilkos. Szőke, fiatal ember, kis oldalzakállal és szőke bajuszzsal. Testét sötét ruha fedi. Leverten, szomoruan lép a terembe és mikor az elnök nacionaléját kérdi, **sirva felel, mikor pedig helyére ül, halk zokogás hangzik helyéről.**

A vádlottakat az elnök megkérdezi nevük, állásuk és korukat illetőleg.

Friedrich Ferenc 28 éves, róm. kath. vallásu asztalos segéd, nőtlen, Székesfehérvárt született, irástudó, vagyontalan, büntetve nem volt.

Szöcs Gyula maroszentgyörgyi születésű, kolozsvári lakos, 25 éves református vallásu, nőtlen, asztalos segéd, vagyontalan, büntetlen előéletű.

Ifj. **Szabó** István sopronmegyei születésű, kolozsvári lakos, 31 éves, luth. vallásu, nős, 4 gyermeke van, kiknek legkisebbike 11 hónapos, büntetlen asztalos és vendéglős, irástudó.

Az elnök ezután figyelmezteti az orvosszakértőket, hogy véleményüket a legjobb meggyőződésük szerint mondják el. Felkéri őket, hogy a tárgyalás folyama alatt a teremben tartózkodjanak s vádlottakat s azok elmeállapotát figyeljék meg.

A tanuk számbavétele után a sértettek neveit olvassák fel.

Az elnök ezután felolvassa az esküdtek névsorát, — majd a jegyző az érdekeltégi okokat. Az elnök a kisorsolást 12 esküdtre és 4 pótesküdtre rendeli el.

A visszavetési jogot a három védő nevében **Várady** Aurél dr., **Friedrich** védője gyakorolja.

Esküdtek lettek a következők: **Sze-redai** Aladár, **Brukner** Antal dr, **Kecskeméty** István dr., **Hincz** György dr., **Asztalos** János dr., **Pálfy** Márton, **Lukács** Adolf dr., **Knöpfler** Jenő dr., **Nagy** Dezső, báró **P. Horváth** Kálmán, **Györgyfalvi** Miklós, **Farkas** Lajos dr. Póttagok: **Hevesi** Ignác, **Kovács** Béla, **Mestic** Ferenc és **Tutsek** Sándor dr.

Elnök az esküdtektől kiveszi az esküt és felolvastatja a jegyzővel a már fentebb említett vádiratot.

A tárgyalást az elnök úgy osztotta be, hogy az egyes ügyeket külön csoportosította, még pedig azért, hogy az esküdtek tiszta képet kapjanak az egyes vádakról.

Ezután szomorú jelenet következett. Az elnök figyelmezteti a vádlottakat, hogy súlyos váddal terhelve állanak földi bírái előtt. Elmondja, hogy azok, kik itt összegyűltek vádlottak felett ítéletet mondani, **nem hoztak magukkal kivülről kész ítéletet, hanem elfogultság, és mellék tekintet nélkül az itt hallottak alapján fognak ítéletet mondani**, felhívja azért vádlottakat, szálljanak töredelmesen magukba, s ha bűnösök, őszinte bűnbánattal, s igaz valomással enyhítsék súlyos bűnüket. Ha nem bűnösök terjesszék elő védelmüket, mindent megenged arra nézve.

Friedrich e szavaknál mélyen meghajtotta magát s elborult tekintettel nézett bíraira.

Ezután **Szöcsöt** és **Szabót** kivezeték a teremből. Az elnök elrendelte első sorban **Friedrich** váltóhamisításának tárgyalását.

Az első vád.

Váltóhamisítás.

Az elnök intézkedése folytán tárgyalás alá elsőnek a **Friedrich** Ferenc által **Mándy** János sérelmére elkövetett 3 rendbeli váltóhamisítás ügye került.

Friedrich Ferenc előadja, hogy **Mándy** János több váltóját aláírta, mint kezes. Többek közül hármát a Népbank részvénytársaságnál. E három váltó tavaly januárban lejárt, s azt meg kellett ujitani. Kereste több ízben **Mándy** t, hogy az új váltókat szintén aláírja, de **Mándy** nem volt a városon. Nem akarta, hogy a váltókat megóvatolják s ezért azokra **Mándy** nevét ő írta reá, gondolván, hogy **Mándy** abba — ujitásról lévén szó — belenyugszik. **Az anyja nevét is ő írta reá.**

Az aláírásokat utánozta, hogy a bank ne tegyen kifogást.

Ezután **Mándy** megtudván a hamisítások történetét, szemrehányást tett neki azokért, majd abba egyeztek meg, hogy a három váltóból egyet csinálnak, a melyet **Mándy** is aláír s ebből rendezik a 3 hamis váltót s a kamatokat.

Igy is történt.

Mándy János sértett kihallgatása következett ezután, kit a bíróság, mint tanut hallgatott ki. Előadja, hogy ő annyit váltót irt alá, mint kezes, **Friedrich** nek, hogy azt elősorolni nem tudja. Tudja azt, hogy a Népbanknál is volt három **Friedrich**-féle váltó, melyet ő kezeselt. Ez a három váltó az, melyekről most szó van.

Egy ízben a bank igazgatósága levilileg felhívta őt a váltók rendezésére, mert különben beperlik azokat. Ő fel-

ment a bankba, ki is váltotta a lejárt váltókat s akkor látta, hogy azok nevére hamisítva vannak. Ekkor Friedrichhez ment, kérdőre vonta őt cselekedeteért. Friedrich sirva kérte, hogy ne tegye őt tönkre, ő becsületes ember s becsületesen lefizeti a váltókat.

Erre — mondja Mándy — **becsület-szavamat adtam Friedrichnek, hogy azon esetben, ha becsületes életet él ezután, nem fogom feljelenteni, nem teszem őt tönkre; de, hogy ezt tette, nincs többé okom kimélni őt.**

A tanukihallgatás ezután a következőképen folyt.

Elnök: Hány váltót irt ön alá Friedrichnek?

Mándy: Bizony már nem emlékezem, többre és többeknek irtam alá, nem vettem nyilvántartást az általam aláírt váltókról.

— Nem jelentette volna fel, ha ezek közbe nem jönnek?

— Nem. Mert ő kérte, hogy ne jelentsem fel, ne tegyem őt szerencsétlenné, ő ezentúl becsületes ember lesz.

— Ha ön otthon lett volna, aláírta volna a váltókat?

— Előbb meggyőződtem volna, hogy a pénzt miféle célra akarja fordítani. Elmentem volna a bankba és meggyőződtem volna, hogy az én aláírásom-e és azután továbbra is aláírtam volna.

Ügyész (Mándyhoz): Ön sohasem tett olyértelmű nyilatkozatot, hogy megengedi Friedrichnek nevének aláírását?

Mándy: Nem.

— Meggyőződött arról, hogy az utolsó váltó a három váltónak megfelelő váltó volt?

— Nem.

Várady dr. védő: Nem tartotta nyilván a váltókat?

Mándy: Nem.

Tutsek dr. (esküdt.): Azután fogadta el a váltókat, miután a hamisított aláírásokat felismerte?

Mándy: Igen, azután.

A második tanu **Mándyné** volt.

Elnök: Ebből az ügyből kifolyólag szenvedett ön valami kárt?

Tanú: Hát hogyan!

— Kereste az urát Friedrich a kérdéses időben és megmondotta önnek, hogy miért keresi?

— Kereste, de én nem tudtam, hogy mit akar?

— De Friedrich azt mondja, hogy a váltót kezébe tartotta, a mikor Önökhöz ment és Ön is láthatta azt.

— Nem emlékszem, mert Friedrich több ízben kereste az uramat.

Tanut a bíróság megesketi.

Hanriker Ferenczné, Friedrich anyja volt a következő tanu. Egy öreg asszonyka. Mikor belépett a terembe, Friedrich sirva fakadt.

Elnök: Önnek a törvény megadja azt a kedvezményt, hogy nem kell fia ellen vallani. Igénybe akarja ezt venni?

Tanú: Én nem akarok vallani.

Elnök elbocsátja a tanut, a ki hidegen megy el szerencsétlen fia mellett.

Friedrich testvérbátyját Friedrich Jenőt szólította be azután az elnök. Azonban ez is él a kedvezmény-nyel és kijelenti, hogy nem akar vallani.

Ez ügyben az utolsó tanu a Nép-

bank részvénytársaság igazgatója **Almay Károly** volt.

Elmondja, hogy az intézet ebből az esetből kárt nem szenvedett.

Ezután az írásszakértők dr. **Kolozsvári Sándor** és **Óváry Kelemen** dr. egyetemi tanárok szakvéleménye következett, kik maguk is bebizonyították az aláírások hamis voltát.

Az írásszakértők előadása közben egy öreg asszony, ki tanuként volt beidézve, jött a terembe. Beteg vagyok, nagyságos uram! Nem bírok már tovább várni. — Elnök hazabocsátja a tanut.

Az írásszakértők előadása után elnök Friedrichhez fordul:

— Hallotta a szakértő urak véleményét. Elismeri, hogy ön írta alá a nevéket.

— Igen.

— Mire költötte a felvett nagy összeget?

— Életfentartásomra. Építettünk és oda is kellett fizetni.

Az Unió-utczi rablógyilkosság.

Ezután már a pénzeslevélhordó **Bürger Károly** sérelmére elkövetett rablógyilkosság vádjá kerül tárgyalás alá.

Az elnök első kérdéseivel Friedrich lelkiműveltségéről és lelkületéről igyekszik tiszta képet rajzolni az esküdtek elé.

E részben Friedrich kihallgatása a következőkben folyt le.

Gyilkosság.

Elnök: Friedrich, a másik vád az, hogy maga meggyilkolta **Bürger** levélhordót. Bűnösnek érzi magát?

— Igen, bűnös vagyok!

Elnök: Hány iskolát végzett?

Friedrich: Négy elemi, három ipariskolát végeztem és a negyedik polgári magánúton végeztem.

— Szokott ön imádkozni?

— Igen.

— Templomba is jár?

— Igen.

— Hát imakönyve van-e?

— Nincsen; volt, de elveszett.

Lássa, a tanuvallomásokból kitűnik, hogy Ön tisztességes ember, a ki becsületes munkája után is megélhetett volna. Mi okból határozta el magát a gyilkosságra?

— A magyar államhoz kellett volna mennem, azután meg megakartam nőszülni. Viszonyt kezdtem egy leánnyal, de az is szegény volt és szerettük egymást. Azután adósságaim voltak azokat is ki akartam fizetni.

— Mondja el az eset részletes történetét.

— **Nagy nyomorban voltam, s Szabóval megismerkedtem s ezek társaságában folytonosan züllöttem, pénzre volt szükségem.**

Gondolkoztam, hogy szerezhetek pénzt. Időközben többször találkoztam **Bürgerrel**, ki elmondta, hogy a pénzeslevélhordók közül nála van a legtöbb pénz... Szabó mindig azt hajtogatta, hogy pénzt kell valahol szerezni. — Én mondtam neki, hogy ismerek egy postást, kinél 9—10.000 forint van naponta.

— El kell venni tőle — szólt Szabó.

— Mondok: hogyan?

— Üsd agyon.

— En visszautasítottam ezt a tanácsot. **Szabó rábeszélte, hogy igyekeztem.**

A koresmában mindig unszolt, hogy álljak rá a tervre. Én vonakodtam. Majd kerülni akartam Szabót, nem mentem koresmájába.

Akkor bejött lakásomba. Én elbujtam anyámék megkérdezték, hogy mért keres Szabó annyiszor engem. Mondtam, hogy valami üzleti ügyben. 7-én este együtt voltunk Szabónál mind a hárman. **A tervről beszélgettünk és elhatároztuk, hogy elvesszük Bürger-től a pénzt.** 8-án eladtam a télikabátomat, nyolez frtot kaptam érte. Ekkor 12 frtom volt. Elmentem az Unió-utca 6-ik szám alá és hátul az udvaron kivettem egy butorozott szobát.

Elnök: A maga nevéen vette ki?

Friedrich: Nem. *Kovács* Albert mechanikus néven.

Elnök: Na mondja tovább az esetet.

Friedrich: A hogy kész voltam a lakás kivételével, Szabóékhoz siettem és ott elmondtam, hogy meg van a lakás. **Szőcs** is ott volt.

Másnap föladtam egy utalványon **Kovács** Albert névre négy koronát. — Most aztán várnunk kellett hétfőig, mert az Unió-utcai lakás udvarán asztalosok dolgoztak. **Szabó e közben folyton türelmetlenkedett.** Hiába mondtam, hogy én félek.

Ő azzal érvelt, hogy ne féljek semmit. Nem lesz semmi bántódásom, mert ő bizonyítani fogja, hogy a kérdéses időben nála voltam a kocsimában.

— Mikor határozták el végleg a Bürger meggyilkolását?

Végleg 7-én határoztuk el, de én nem akartam meggyilkolni, csak főbeütni. Ezt bizonyítja különben az is, hogy nem a fejsze élével, hanem a fokával ütöttem.

— Szőcsöt ki nyerte meg a tervnek?

— **Én is, meg Szabó is igyekeztünk rábeszélni!**

— Kinek a beszédére állott rá mégis?

— Mindkettőnkére.

— Mi volt kettőjük között a megállapodás?

A megállapodás az volt, hogy Szőcs felveszi a Kovács nevet s mig Bürger-től átveszi a pénzt, én hátulról leütöm őt.

— Volt az édes anyjának fejszéje?

— Volt, de nem volt nyele.

— Ki csinált bele nyelet?

— Szőcs!

— Szabó tudta?

— Tudta.

— A vizsgáló bírónak másképen vallott.

— Igen, mert akkor gondoltam, hogy úgy is el vagyok veszve, hát magamra vállaltam mindent. **Sajnáltam Szabónak a gyermekeit.**

— Hogy gondolhatta Ön azt, hogy titokban marad az eset?

— Azt gondoltam, hogy a dolog titokban marad, mert a körülmények olyanoknak mutatkoztak. Szabó ismerte a háziasszonyt: **Hancnét és elmondta nekem, hogy nagyot hall. Attól csinálhatok, a mit akarok.**

Friedrich kihallgatása lapunk zárta-kor még foly.

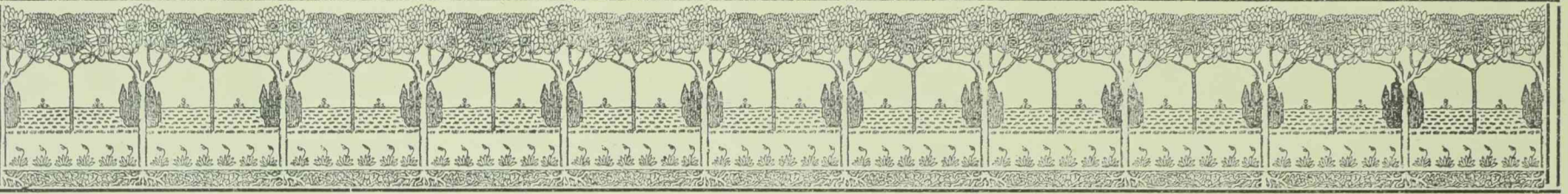
A tárgyalás további menetéről reggeli lapunkban a részletes kimerítő tudósítást fogunk közölni.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Dr. PAPP JÓZSEF.

LAPFELADÓS:

GOMBOS FERENCZ

TELEFON SZ. 204.

TELEFON SZ. 204.

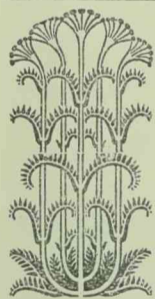
GOMBOS FERENCZ

Lyceum-könyvnyomdája Kolozsvárt,

Egyetem-utca 7. szám, róm. kath. Status épület.

Gyorsan, izléssel és a legjutányosabb árban készít el bármilyen könyvnyomdai munkákat, u. m. irodalmi műveket, tankönyveket, tudományos és irodalmi folyóiratokat, napi-, heti- és havi-lapokat, kereskedők és iparosok részére számlákat, körleveleket, üzleti- és pénztári-könyveket, árjegyzéket, falragaszokat stb. stb.

Mint szakember, ki a nyomdászatot tanultam, az erdélyi részek legrégebb és legjobb hírnévnek örvendő Lyceum-könyvnyomdát néhány év előtt megvettem s azt a legmodernebb igényeknek megfelelően rendeztem be, úgy hogy a könyvnyomdai munkák izléses és szakszerű kiállítása tekintetében nemcsak a helyi és vidéki, hanem bár-

mely elsőrangú fővárosi könyvnyomdával szemben is kiállok a legnemesebb versenyt.

Mint hogy pedig a könyvnyomdámot magam személyesen vezetem, a nyomdai munkákat megrendelő közönség egész bizalommal fordulhat nyomdámhoz, mert úgy a szép és csinos kiállítás, mint az árak tekintetében a legnagyobb megelégedésére lesz kiszolgálva.

Vidéki megrendelések a leggyorsabban és kifogástalanul eszközölködnek. A n. é. közönség pártfogását kéri teljes tisztelettel **Gombos Ferencz** nyomdatulajdonos.

